

History and the Disposition of Traditions

“A unique being, an extraordinary man arises in this world for the benefit of the many, for the happiness of the many, out of compassion for the world ... Who is this unique being? It is the Tathagata [the Buddha], the Exalted, Fully Enlightened One.” (Sutta Pitaka)

ประวัติศาสตร์และการสืบทอดประเพณี

“บุคคลผู้พิเศษ ผู้ประเสริฐ ผู้เกิดขึ้นในโลกนี้ เพื่อประโยชน์สุขของมหาชน ด้วยความสงสารโลก ... ใครคือบุคคลผู้พิเศษผู้นี้? นั่นคือพระตถาคต พระอริยเจ้า พระสัมมาสัมพุทธเจ้า” (สุตตันตปิฎก)

THE LIFE OF THE BUDDHA

A Prince was born on the full moon day of May 623 BC (according to some schools of Buddhism) in Lumbini Park at Kapilavatthu, on the present day borders of India and Nepal. His father was King Siddhodana of the Sakya clan. The Prince was named Siddhattha (which means wish fulfilled). His family name was Gotama.

ชีวิตของพระพุทธเจ้า

พระเจ้าสิทธัตถะประสูติเมื่อวันเพ็ญเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 543 (ตามพุทธศาสนาบางนิกาย) ณ สวนลุมพินี เมืองกบิลพัสดุ์ บริเวณชายแดนปัจจุบันของอินเดียและเนปาล พระองค์ทรงเป็นพระราชโอรสของพระเจ้าสุทโธทนะ แห่งตระกูลศากยวงศ์ พระนามเดิมของพระองค์คือ สิทธัตถะ (มีความหมายว่า ความปรารถนาสำเร็จ) นามสกุลโกตมะ

Eight distinguished Brahmins examined the prince. It was declared that he would either become a universal monarch or would retire from the world and become a Buddha. During his childhood the Prince was left unattended under a rose apple tree at a ploughing festival. He meditated on the breath and achieved one-pointedness of mind. At the age of sixteen he married his cousin Princess Yasodhara. He lived a happy married life for thirteen years in luxurious conditions created by his father, to shelter him from the realities of life. While being driven in his carriage outside the palace he saw four signs which changed his view of the world: an old man, a sick person, a corpse, and an ascetic. At the age of twenty-nine he decided to renounce the world to search for the Truth.

พราหมณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน ได้ทำนายดวงชะตาของเจ้าชาย ผลทำนายระบุว่าพระองค์จะทรงเป็นจักรพรรดิหรือจะออกบวชเพื่อตรัสรู้ ในวัยเด็ก พระองค์เคยเข้าฌานขณะนั่งใต้ต้นมะม่วง ขณะร่วมงานบุญไถนาข้าว เมื่อพระชนมายุ 16 พรรษา พระองค์ได้อภิเษกสมรสกับพระนางยโสธรา พระญาติของพระองค์ พระองค์ทรงใช้ชีวิตสมรสอย่างมีความสุข 13 ปี ภายใต้ความสุขสบายที่พระราชบิดาจัดเตรียมไว้เพื่อปกป้องพระองค์จากความจริงของชีวิต ขณะที่พระองค์เสด็จออกนอกพระราชวังโดยรถม้า พระองค์ได้พบเห็นสัญญาณ 4 ประการ ที่เปลี่ยนมุมมองของพระองค์ต่อโลก ได้แก่ คนชรา คนเจ็บ คนตาย และฤๅษี เมื่อพระชนมายุ 29 พรรษา พระองค์ทรงตัดสินใจออกบวชเพื่อแสวงหาความจริง

Siddhattha left the palace and became a homeless ascetic. He studied under two teachers, Alara Kalama and Uddaka Ramaputta, mastered their teachings and left them to search for the Truth. Five ascetics joined him. For about six years he practised extreme austerities. Remembering the one-pointedness of mind achieved under the rose apple tree and seeing the futility of excessive austerity he decided to renounce these extreme ascetic practices. His five companions deserted him, fearing that he had returned to a life of luxury. On the Full Moon day of May in his 35th year he sat under the Bodhi tree at Buddhagaya and attained Buddhahood (achieved enlightenment). Thereafter he is known as the Buddha (the Enlightened or the Awakened One). The Buddha referred to himself as the Tathagata (He who has thus gone).

พระเจ้าสิทธัตถะเสด็จออกจากพระราชวังและทรงดำเนินชีวิตเป็นฤๅษีเร่ร่อน พระองค์ทรงศึกษาธรรมกับอาจารย์ 2 ท่าน คือ อฬารดาบส และอุทกดาบส ทรงศึกษาและเชี่ยวชาญในคำสอนของทั้งสองท่าน แต่ก็ทรงละทิ้งเพื่อแสวงหาความจริง มีภิกษุ 5 รูป ได้ติดตามพระองค์ไปด้วย พระองค์ทรงปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัดเป็นเวลาประมาณ 6 ปี แต่เมื่อทรงระลึกถึงสมาธิที่เคยบรรลุได้ได้ตื่นมึนงง และเห็นความไร้ประโยชน์ของการปฏิบัติอย่างหักโหม พระองค์จึงทรงตัดสินใจละทิ้งการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ภิกษุทั้ง 5 รูป ได้ทอดทิ้งพระองค์ไป เนื่องจากเกรงว่าพระองค์จะกลับไปใช้ชีวิตอย่างฟุ่มเฟือย ในวันเพ็ญเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 548 ขณะพระชนมายุ 35 พรรษา พระองค์ทรงประทับนั่งใต้ต้นโพธิ์ ณ พุทธคยา และทรงบรรลุพระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ (ตรัสรู้) นับแต่นั้นมา พระองค์จึงทรงเป็นที่รู้จักในนามของพระพุทธเจ้า (ผู้ตรัสรู้หรือผู้ตื่น) พระพุทธเจ้าทรงเรียกพระองค์เองว่า พระตถาคต (ผู้ไปอย่างนั้น)

The Buddha walked to the Deer Park at Isipatana near Baranasi (formerly Benares) to join his five erstwhile companions. On the Full Moon Day of July 528 BC (according to some schools of Buddhism) the Buddha delivered his First Discourse. The Buddha subsequently established a Sangha (order) of both Bhikkhus (monks) and Bhikkhunis (nuns).

The Buddha's ministry lasted for forty-five years. He died at the age of eighty on the Full Moon day of May 543 BC (according to some schools of Buddhism) in the Sala Grove at Kusinara. This is known as the Parinibbana of the Buddha.

พระพุทธเจ้าเสด็จไปยังป่าอิสิปตนะ ใกล้เมืองพาราณสี (เดิมชื่อเบนาเรส) เพื่อเข้าร่วมกับอดีตภิกษุ 5 รูปของพระองค์ ในวันเพ็ญเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 528 (ตามพุทธศาสนาบางนิกาย) พระพุทธเจ้าทรงแสดงโอวาทปาติโมกข์เป็นครั้งแรก

ต่อมา พระพุทธเจ้าทรงสถาปนาระเบียบสงฆ์ (สังฆะ) ทั้งภิกษุ (พระภิกษุ) และภิกษุณี (พระภิกษุณี)

พุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าดำเนินไปนาน 45 ปี พระองค์เสด็จดับขันธปรินิพพาน เมื่อพระชนมายุ 80 พรรษา ในวันเพ็ญเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 543 (ตามพุทธศาสนาบางนิกาย) ณ สาลวโนทยาน เมืองกุสินารา เหตุการณ์นี้เรียกว่า ปรินิพพานของพระพุทธเจ้า